

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 1 березня 1986 року

№ 26 (3689).

Ціна 2 коп.

НА XXVII З'ЇЗДІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

У Кремльському Палаці з'їзд продовжує роботу XXVII з'їзд КПРС. У другій половині дня 26 лютого і вранці 27 лютого делегати обговорювали Політичну доповідь ЦК КПРС і звіт Центральної ревізійної комісії КПРС.

Чесне і чисте обличчя партії на всіх рівнях і в усіх ланках, сказав перший секретар ЦК Компартії Грузії Д. І. Паташвілі, формується лише в атмосфері відкритості і широкій гласності, суворого контролю і самоконтролю. В цьому зв'язку промовець повідомив про принципову боротьбу, яку веде партія з організації республіки з тими, хто зловживає службовим становищем, своїми вчинками і діями компрометує звання комуніста.

XXVII з'їзд КПРС, сказав у своєму виступі Голова Президії Верховної Ради СРСР А. А. Громико, — визначна подія нашого часу. Делегати з'їзду, а разом з ними і партія в цілому, вимогли оцінювати все те, що зроблено за десятки років, і закладає основи нових успіхів. Грандіозність наших планів вимагає мобілізації усіх резервів, закладених в соціалістичному ладі. Однією з найважливіших у нашому державному і суспільному житті є потреба в усій повноті використовувати Ради народних депутатів. Підтримка Рад у практичному розв'язанні завдань, які стоять перед ними, з боку партійних організацій повинна бути забезпечена.

Саме життя, сказала В. М. Плетніова, — казала Костромського льнокомбінату імені В. І. Леніна, примушує нас кинути перебудувати роботу. Однак поки що повільно повертаємось ми в бік інтенсифікації виробництва. А треба б глибше заглянути в себе всім — від рядового працівника до міністра — і побачити: чимало великої справи лежить на совісті кожного з нас. Те ж саме стосується зміцнення порядку і дисципліни. Повне схвалення в народі дістали розроблені партією і урядом заходи в цьому напрямі.

Партія, підкреслив перший секретар ЦК Компартії Узбекистану І. Б. Усманходжаєв, по-більшовицькому, вимогли оцінювати досягнуте, рішуче відмовляється від усього застарілого, шкідливого, що заважає нашому рухові вперед. Ці питання мають особливу гостроту для Компартії Узбекистану. В республіці намічено серйозні заходи, щоб позитивні явища, піддані суспільній критиці в Політичній доповіді ЦК КПРС, не могли повторитись у майбутньому.

З настроїв у наших трудових колективах, з листів трудящих ми бачимо, наскільки глибокою є заінтересованість людей в утвердженні нового, відзначив перший секретар ЦК Ком-

партії Естонії К. Г. Вайно. Щоб рухатись уперед, треба наполегливіше шукати нові шляхи. Промовець нагадав про проведений у республіці експеримент в управлінні сільським господарством, який сприяв становленню РАПО.

На з'їзді виступили також Президент Академії наук СРСР А. П. Александров, міністр приладобудування, засобів автоматизації і систем управління СРСР М. С. Шкабардин, перший секретар Челябінського обкому КПРС Г. Г. Ведерников, перший секретар Сургутського міського КПРС Н. Г. Анікін та інші делегати.

З'їзд вітали зарубіжні гості: перший секретар ЦК Компартії Куби, Голова Державної ради і Ради Міністрів Республіки Куба Ф. Кастро, Генеральний секретар ЦК Компартії В'єтнаму Ле Зуан, перший секретар ЦК ПОРП, Голова Державної ради ПНР В. Ярузельський, Генеральний секретар ЦК СЕПН, Голова Державної ради НДР Е. Хонеккер, Генеральний секретар ЦК Компартії Чехословаччини, Президент ЧССР Г. Гусак, Генеральний секретар Угорської соціалістичної робітничої партії Я. Кадар.

На ранковому засіданні 27 лютого виступив секретар ЦК КПРС Є. К. Лигачов. Промовець підкреслив, що XXVII з'їзд займе винятково важливе місце в політичній біографії партії. Це з'їзд стратегічних рішень. Вироблена партією стратегія прискорення вибрала в себе багатий досвід КПРС, є розвитком ленінських традицій послідовності й новаторства. Проведена на її основі робота дала — менше, ніж за рік, — такі результати, який заділ, які по праву можна віднести до числа найважливіших досягнень партії за весь злитий міжз'їздовий період. Говорячи про роботу з кадрами, секретар ЦК КПРС відзначив, що в передз'їздовий період посилюється процес акумуляції свіжих сил, поповнення виробничого кадрового корпусу партії новими людьми, які краще від інших розуміють, що таке треба робити в сучасних умовах. Цей природний, закономірний процес — надзвичайно важлива частина перебудови, яка відбувається в країні.

Перший секретар Ленінградського обкому КПРС Ю. П. Солозов у своєму виступі відзначив, що реальний успіх здійснюваної великомасштабної перебудови продуктивних сил і виробничих відносин прямо визначають люди, кадри — від робітника до директора, від рядового комуніста до секретаря обкому партії.

Про головне багатство цілих полів — хліб, про виховання більш бережного до нього ставлення говорив трактористка радгоспу імені Амангельди Ціліно-

градської області Н. В. Геллерт. Не можна ослаблювати увагу і до соціально-культурного облаштування цілих радгоспів. На думку делегата, потребує поліпшення якість сільськогосподарської техніки.

У Політичній доповіді ЦК КПРС з'їздові, сказав перший секретар ЦК Компартії Латвії Б. К. Пуго, по-більшовицькому чесно відображено гостроту сьогоденних проблем, розкрито необхідність нових підходів, дано ясну відповідь на головне питання — як, за рахунок чого вийти на нові якісні рубежі.

Було заслухано доповідь Мандатної комісії. Її голова Г. П. Разумовський повідомив, що звіт і вибори в усіх ланках партії, які передували з'їздові, наочно відобразили позитивні процеси, що

відбуваються в діяльності партійних організацій. Звіти і вибори проходили при високій активності комуністів, в обстановці розгорнутої принципової критики і самокритики. Вони великою мірою сприяли мобілізації комуністів, усіх трудящих на розв'язання корінних проблем інтенсифікації виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, реалізації соціальної політики партії.

Усього на з'їзд обрано 5000 делегатів, з них 3827 делегатів, або 76,5 процента, обрано аперше. Робітники займають провідне місце в соціальному складі партії. Широко представлені вони і на з'їзді. Делегатами обрано 1705 робітників, 872 працівники сільського господарства. На з'їзд обрано 1352 жінки — 27 процентів

усіх делегатів. Це найбільша кількість за всю історію КПРС в абсолютному і процентному вираженні. У складі делегатів — представники 72 націй і народностей Країни Рад.

Делегати одногослоно затвердили доповідь Мандатної комісії.

Делегати XXVII з'їзду партії продовжували 27 і 28 лютого обговорювати Політичну доповідь Центрального Комітету з'їздові, проєкти нової редакції Програми КПРС, змін у Статуті партії, звіт Центральної ревізійної комісії КПРС. У виступах намічаються шляхи прискорення соціально-економічного розвитку радянського суспільства, сміливо і принципово розкриваються недоліки, що гальмують наш рух уперед, підкреслюється рішучість втілити в життя грандіозну програму комуністичного творення, боротьби за збереження миру.

У чіткій, добре налагодженій організації виробни-

цтва, у високій культурі та якості праці кожного — наш головний резерв, сказала наладчиця виробничого об'єднання «Пермський машинобудівельний завод імені Ф. Е. Дзержинського» Н. М. Ершова. В боротьбі за зміцнення дисципліни, організованості й порядку партія може розраховувати на тверду підтримку робітничого класу. Делегат підкреслює, що необхідно активніше застосовувати Закон про трудові колективи, підвищити їх роль в управлінні підприємствами.

Центральний Комітет партії вимагає, щоб партійний контроль поширювався на всіх службових осіб, на всіх комуністів і сам показує приклад такого контролю, сказав у своєму виступі голова Комітету партійного контролю при ЦК КПРС М. С. Соломенцев. Контроль, як відомо, здійснює вся партія. В цій справі важливо підняти роль первинних партійних організацій.

[Закінчення на 2-й стор.].

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА І ПАРТІЇ ВІРНІ

Привітання радянської молоді і лідерів XXVII з'їздові КПРС

Немов сама весна, яскрава, сонячна, торжествує в залі Кремльського Палацу з'їздів. Під його склепінням майорять прапори Ленінського комсомолу. Всесоюзної лідерської організації імені В. І. Леніна. Прапори ЦК КПРС, ЦК РКП(б). 28 лютого XXVII з'їзд партії прийшли привітати представники радянської молоді і лідери.

Бурхливим оплеском, стоячи делегати і гості зустрічають юність — майбуття Країни Рад. Піонери і юнці вручають членам Президії з'їзду квіти.

До мікрофона підходить молодіжний тресту «Мостобуд-10» міста Тинда, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Віктор Мезяников. Він говорить: Товариші делегати!

Уважно, зацікавлено слухає юність країни за роботою XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Слово партії. Її Програма кличуть нас до сміливих рішень, енергійних дій.

На ударні комсомольські будови — ключові об'єкти народного господарства в 11-й п'ятиріччя — прибуло 500 тисяч юнаків і дівчат. Пославши всіх братніх республік будуть нафто- і газопроводи, лінії електропередач, заводи і житлові будинки в Західному Сибіру і

російському Нечорнозем'ї, в Середній Азії і на Далекому Сході.

Десять років тому з комсомольською путівкою я прийшов на БАМ. Нас вело кризь тайгу бажання виправдати довіря Батьківщини, партії, комсомолу. Високо відзначена праця молодих. Байкало-Амурський магістралі присвоєно ім'я Ленінського комсомолу.

БАМ — це моє життя, моя доля. Тут я будую мости. Тут відростають шестеро моїх дітей — дві дочки і четверо синів. Корінні баміонці, вони прокладають свою магістраль, гідно продовжать нашу справу. (Оплески).

Сьогодні за покликком партії ми взяли участь у роботі по-новому, по-сучасному. Ми оцінюємо наше життя під іржі нехлюйства, показуємо, безгосподарності.

Вірте нам: робітничу молоді не підведе! (Оплески).

Немов приймаючи естафету від робітничого класу, виступає завідувач фермою держплемптахозаводу імені XXVI з'їзду КПРС Черкаської області, депутат обласної Ради народних депутатів, кандидат у члени ЦК ЛКСМУ, лауреат премії Ленінського комсомолу Марія Гвоздь:

Мені, українській дівчи-

ні, випала висока честь бути делегатом з'їзду ленінської партії, представляти молодих трудівників села.

Багато моїх ровесників зустріли партійний з'їзд трудовими подарунками. Моя минула п'ятирічка — це сім річних завдань. Але послухала доповідь Михайла Сергійовича Горбачова, виступи делегатів і зрозуміла — час більшого вимагає.

Що величезні є втрати — на полі, на току, на фермі. Але ж куди йдуть дорогі хвилини, та що там хвилини — години, дні? На перекури й пересуди, на ремонт техніки, яка на виступі має красивий вигляд, а в роботі часто передурює. А скільки втрачаємо через що горілку! (Пожвавлення в залі Оплески).

Говорять у народі: «Землю показай — вона дасть урожай». Великий хліб має бути широким. Висока культура — на кожній фермі. Хазяйська кмітливість — у всякій справі.

Працюю все дається, вчить нас партія. І ми будемо сміливіше прокладати шлях новому, передовим методам землеробства і тваринництва і рішучіше викоринювати бур'яни пияцтва, марносвіт'я, недбалості.

Багато довірено молодим! Країні, часу потрібні наші дужі руки, неспокоїні серця і беззаставний пошук. І ми зробимо все, щоб Продовольча програма була випірена, щоб дім радянської людини був гостинним, а стіл — багатим. (Оплески).

Молодих учених представляє доктор фізико-математичних наук, доцент МДУ імені М. В. Ломоносова, лауреат премії Ленінського комсомолу Олексій Хохлов:

Володимир Ілліч Ленін вчив: наука повинна незалежати «мертвою буквою», а бути основою «небаченого прогресу продуктивних сил».

Ми, молоді вчені, добре розуміємо, яка велика наша відповідальність перед суспільством. Кому, як не нам, виступати проти косності і рутинерства, сірості і дрібнотем'я в дослідженнях!

Молодіжні колективи працюють тепер над розв'язанням актуальних проблем науки, виробництва,носять свій вклад у розвиток енергетики, біотехнології, роботехніки, створення нових матеріалів і унікальних верстатів і машин. Розгорнуто рух за загальну комп'ютерну грамотність.

Естафета наукового пошуку вручена молодим. Нам нести її у XXI століття. І ми будемо вірно служити своїм знаннями народній, зміцнювати економіку і оборону могутністю Батьківщини, зберігати і примножувати її багатства! (Оплески).

[Закінчення на 2-й стор.].

НА XXVII З'ІЗДІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Якщо жодна з них з усією повнотою використовувати-ме позначення, надані їй Статутом КПРС, то партійний контроль стане справді масовим, всеохоплюючим і дійовим. Промовець висловив упевненість, що делегати з'їзду підтримають внесення в нову редакцію Програми КПРС положення про те, що жодна партійна організація, жоден працівник не можуть залишитися поза контролем. У виступі відзначалась і необхідність серйозної перебудови відомчого контролю, підвищення його ефективності.

Головне у своїй діяльності, заявив перший секретар ЦК Компартії Азербайджану К. М. Багіров, республіканська партійна організація вбачає у примноженні вкладу в єдиний народногосподарський комплекс країни. Промовець розповів про розвиток нафтової галузі, резерви аграрного виробництва. Делегат підкреслив, що для успішної боротьби з негативними явищами необхідні активна життєва позиція, єдність слова і діла.

Благотворний вплив рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС є зримим посяганням, сказав перший секретар ЦК Компартії Литви П. П. Грішкавічус. І в нашій республіці зміцнюється дисципліна, посилюється вимогливість, зростає почуття громадянської відповідальності й заінтересованості трудящих в усіх справах. Завдяки цьому помітно прискорилися темпи економічного і соціального розвитку. Делегат поділився досвідом соціальної перебудови села, що сприяло піднесенню аграрного виробництва.

Волзькому автозаводові, повідомив генеральний директор «Автоваз» В. І. Іса-

ков, у співробітництві з «КамАЗом» і Серпуховським мотозаводом доручено відповідальне завдання по організації виробництва економічного автомобіля особливо малого класу «Ока». В короткі строки опрацьовано конструкцію машини. Такий автомобіль користуватиметься попитом найширших верств населення. Щоб забезпечити початок серійного виробництва у визначені строки, Держплан СРСР повинен прискорити виділення необхідного устаткування.

Надзвичайно важлива умова успіху в розв'язанні назрілих проблем — суворе додержання ленінського принципу добору і розстановки кадрів. Серйозні порушення цих вимог мали місце і в Таджикистані, повідомив перший секретар ЦК Компартії республіки К. Махімамов. Новий діловий підхід у діяльність партійних комітетів вносить міжреспубліканський обмін кадрами; він дає змогу енергійно позбуватися відсталості, проявів національної обмеженості та місництва.

Готуючись до з'їзду, партійна організація Краснодарського краю абачала своє завдання, насамперед, у тому, щоб настроїти кадри на якнайшвидшу перебудову. Про це говорив перший секретар Краснодарського крайкому КПРС І. К. Полозков. Головну мету комуністи краю бачать у тому, щоб змінити ставлення людей до землі: зміцнити технологічну дисципліну, навчити всіх хліборобів мистецтва вирощувати високі врожаї.

27 лютого виступили також перший секретар Московського обкому КПРС В. К. Мєсяц, перший секретар правління Спілки письменників СРСР Т. М. Марков та інші делегати.

З'їзд вітали зарубіжні гості: Генеральний секретар ЦК Болгарської Компартії, Голова Державної ради НРБ Т. Живков, Генеральний секретар Румунської Компартії, Президент СРР Н. Чаушеску, Генеральний секретар МНРП, Голова Президії Великого народного хуралу МНР Ж. Батмунх, Голова МПЛА — Партії праці, Президент Народної Республіки Ангола Ж. Е. душ Сантуш, Генеральний секретар ЦК Народно-революційної партії Лаосу, Голова Ради Міністрів ЛНДР К. Фомвізан, Генеральний секретар Португальської компартії А. Куньял, член Політбюро ЦК ІЛК, прем'єр Адміністративної ради КНДР Кан Сен Сан, секретар президії ЦК СКЮ Д. Белсаский.

Голова Комітету державної безпеки СРСР В. М. Чебриков, який виступив на ранковому засіданні 28 лютого, заявив, що радянські чекісти, воїни-прикордонники одностайно і гаряче підтримують положення і висновки Політичної доповіді, стратегічний курс партії. Важливе місце в загальнодержавній системі заходів гарантування безпеки Радянської держави від підрихних підступів імперіалізму займає діяльність органів КДБ, яка будується на основі таких ленінських принципів, як нерівність партії, нерозривний зв'язок з масами, суворе додержання соціалістичної законності. Наша країна перебуває на піднесенні і, зрозуміло, імперіалістичним колам це не до вподоби. Цілком очевидно, що західні спецслужби намагатимуться активізувати свою ворожу роботу. Але всі їхні підступи приречені на провал. Їм проти стоїть ідейно-політична єдність радянських людей, їх пильність і патріотизм. Нікому не буде дозволено за-

кров'ю і працею нашого народу.

Новий творчий курс партії, відзначив перший секретар ЦК Компартії Киргизії

чян, спираючись на завдання, які розв'язують трудящі республіки, сказав, що перебудова роботи проходить ще повільно. Разом з тим практика передових підприємств свідчить про те, що там, де зуміли швидко перейти до нових методів, які відкривають простір усього передовому, успіш-

наполегливості й послідовності в роботі. Повідомивши про участь молодих у розвитку пріоритетних галузей економіки, промовець на закінчення заявив: виховуючи молодь на практичних справах, ми зробимо, щоб енергія і талант квітів та дівчат ще активніше проявлялись у народному

Москва, Георгіївський зал Великого Кремлівського Палацу. На знімку: серед делегатів XXVII з'їзду КПРС військовослужбовець О. А. ШЕРСТОБИТОВ (в центрі). При виконанні інтернаціональної обов'язку в складі обмеженого контингенту радянських військ в Афганістані він нагороджений орденом Червоної Зірки.
Фото В. КУЗЬМИНА. (Фотохроніка ТАРС).

зіхати на те, що завойовано А. М. Масалєв, спрямований на безкомпромісну боротьбу з негативними явищами, з усім, що заважає нам прискорити рух вперед. Розповідаючи про недоліки в діяльності ЦК Компартії Республіки, на які вказано у Політичній доповіді ЦК КПРС, промовець повідомив, що з допущених помилок здобуваються уроки, робляться практичні висновки.

Перший секретар ЦК Компартії Вірменії К. С. Демір-

но розв'язують питання інтенсифікації, добиваються підвищення ефективності виробництва.

Комсомол прийшов до партійного з'їзду ідейно й організаційно зміцнілим, збагаченим новим досвідом боротьби за справу партії, сказав перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин. І все-таки задоволення досягнутим у нас, комуністів, які працюють у комсомолі, та й багатьох комсомольців немає. Нам ще не вистачає

господарстві й науці, в оволодінні знаннями і культурою, в політичному житті й захисті Батьківщини.

На з'їзді виступили також секретар парткому виробничого об'єднання «ІЖМаш» Ю. І. Лобов, перший секретар Омського обкому КПРС С. І. Манякін, бригадир проходників будівельно-монтажного управління Метробуду О. С. Суханов.

XXVII з'їзд КПРС продовжує роботу.
(ТАРС).

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА І ПАРТІЇ ВІРНІ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Схилювано звучать слова учня СПТУ № 38 міста Мінська, підмінника навчання Володимира Шляндина.

Я навчаюсь у професійно-технічному училищі. Скоро стану слюсарем з контрольно-вимірвальних приладів. Професію цю допомогли мені обрати найближчі люди. У Мінському об'єднанні «Інтеграл» працює мій батько, робітник-комуніст, кавалер орденів Трудового Червоного Прапора і Трудової Слави. Там же працює і моя мати. (Оплески).

Мене і моїх товаришів привело у ПТУ бажання стати вмілими, грамотними робітниками. Майстри, наставники довіряють і питають з нас по-справжньому, без знижок на вік. Щороку учні системи профтехосвіти країни випускають продукції майже на два мільярди карбованців.

Сьогодні і для школяра трудова, професійна підготовка — одна з основних початкових дисциплін. Тільки торік у трудових об'єднаннях працювало 10 мільйонів старшокласників. І багато школярів твердо гопорят: «Я в робітники піду!». Хай делегати з'їзду не сумніваються: ми буде-

мо гідними цього високого звання! (Оплески).

На трибуні представник молоді творчої інтелігенції, актор театру і кіно, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Андрій Харитоненко.

Поет революції Володимир Маяковський говорив:

И песни,
и стихи —
это бомба и знамя,
и голос певца
подымает класс...

Молодим поетам і музикантам, акторам і режисерам, живописцям і скульпторам ці слова нині особливо близькі і зрозумілі. Як і вся країна, ми живемо в пору оновлення, прискорення, ентузіазму.

Ми молоді самі, і нашим героєм теж має стати — неодмінно стане! — молодий сучасник, творець і будівник людина високої громадянськості і обов'язку.

Сьогодні вітають партійний з'їзд країни з кращих представників молодого покоління. Серед них — московський робітник, кавалер ордена Леніна і двох орденів Червоної Зірки Микола Прохоров (оплески), доярка з Естонії, депутат Верховної Ради СРСР Ейне Куре (оплески), третьокласниця з Владимирської області Таня Амосова, нагороджена медаллю «За врятування потоплюючих» (оплески), два-

дцятирічний прикордонник Герой Радянського Союзу Віктор Каншук (оплески). Ось воли, наші ровесники — герої поем, спектаклів, фільмів, пісень. Слово свого морального прикладу вони, як безсмертний Падло Корчаків, ведуть за собою радянську молодь! (Оплески).

— Ми, студенти, активну участь у справах країни на завтра не відкладаємо. — говорять студентка III курсу Туркменського політехнічного інституту депутат Верховної Ради Туркменської РСР Гозель Нуруллаєва. — У минулі п'ятнадцять років студентські загони освоїли понад вісім мільярдів карбованців. Впроваджуються у виробництво сміливі ідеї і проекти студентських конструкторських бюро, наукових товариств.

Але є ще в нашому серцевині любителі легкого життя, для яких головне — одержання диплома, а не здобуття знань. Не можна миритися з цим. Диплом про вищу освіту — це і посвідчення нашої ідейної, моральної зрілості, і свідчення нашого бажання працювати там, де треба Батьківщині!

Ми з оптимізмом дивимось у майбутнє. XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів переконливо показав: молодість планети —

могутня сила в боротьбі за мир.

Ми гаряче підтримуємо конструктивну міжнародну зовнішньополітичну програму, грайливо ясно висловлену в Заяві Михайла Сергійовича Горбачова і в Політичній доповіді ЦК з'їзду партії.

Ми бачимо свій завтрашній день мирним, сповненим творчою працею, обов'язково щасливим. Але, щоб він став таким, сьогодні треба багато працювати — працювати напружено, цілеспрямовано. Комсомол, радянська молодь готові до такої роботи! (Оплески).

Освітлюються усмішками обличчя присутніх у залі. З'їзд вітає юна зміна — піонери і жовтєвці. Віршами звертаються вони до старших:

Вместе с Ленинским
комсомолом
Пioneры страны отдадут
Съезду партии двадцать
седьмому
Салют! Салют! Салют!
Нас ленинцами юными
зовут.

Для пионеров нет
почетней знания.
Для нас учеба — самый
главный труд.
А лучшая награда —
наши знания!
Мы гордимся галстуком
красным.

Делу Ленина мы верны!
Станут сменой рабочего
класса
Пioneры Советской
страны!
В производственных
заваньях, бригадах

Проверяется дружба
в труде.
Есть у всех пионерских
отрядов
Пятилетка ударных дел!
Мы по-ленински учимся,
трудимся, дружим.
Верность Родине в сердце
храним с детских лет.
И мы жить постараемся
так, что заслужим
Комсомольский значок
и партийный билет!
(Тривалі оплески).

Пioneрам зміна — жовтєвці. І у них свої мрії, свої турботи:

О чам мечтают дети?
У нас мечта одна:
Пусть будет на планете
Мир — добрый,
наш весна!
(Оплески).

На планете сейчас
неспокойно,
Но мы верим в цветенье
весны.

Не нужны нам
«звездные войны»,
Пусть нам снятся
звездные сны!
(Оплески).

Мы активные ребята,
Потому что октябрата.
И со школьной реформой
Подружились в сроч
рекордный.

Учим кибернетику.
Словно арифметику.
Можем с нашим
работом
Обмениваться опытом.
(Поживалення в залі. Оплески).

У ділову розмову молодих включаються старші діти:

Знает каждый пионер,
Что в эпоху НТР
Всем нужны особые
Учебные пособия.
Получить бы поскорей
И компьютер, и дисплей!
Давинко-дзвінок, щоб почув
кожен делегат, ви-
словлює потаємне наймен-
ше жовтєвця:

Хоть бы пальчиком одним
Приноснётся в школе
к ним!

Веселе поживалення в залі змінюється серйозною увагою до слів піонерів:

Среди школьников
немало
Юных техников растёт.
Мало только материалов
Для технических работ.
Пусть отходы на заводах
Не ржавеют под дождем —
Лучше мы из тех отходов
Что-нибудь изобретем!
(Оплески).

Живет наш народ
без войны сорок лет,
В грядущее смотрит
уверенно.
Растит нас Отчизна
для мирных побед
Под знаменем партии
Ленина!

За свет звезд
красавицы негасимой.
За солнечные зори
над страной
Любимой нашей Родине
спасибо!
Спасибо нашей партии
родной!
(Тривалі оплески).

Представники молоді всіх союзних республік, переможці соціалістичного змагання під овацію залу вручають Генеральному секретареві ЦК КПРС М. С. Горбачову рапорт Ленінського комсомолу XXVII з'їздові партії. — Ленін! Партію! Комсомол! — скандує молоді. Урочного звучить пісня «И вновь продолжается бой». Вона — як напутне слово юній зміні, як клятва вірності молоді справі старшого покоління — справі ленінської партії.
(ТАРС).

«ВІРЮ В РЕАЛЬНІСТЬ НАМІЧЕНОГО»

ІНТЕРВ'Ю ПО ТЕЛЕФОНУ ДАЄ ДЕЛЕГАТ XXVII З'ІЗДУ КПРС ПРЕСУВАЛЬНИЦЯ ШИННОРЕМОНТНОГО ЦЕХУ БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОННОГО РЕМОНТНОГО ПІДПРИЄМСТВА АГРОПРОМУ К. С. БЕЗСОНОВА

— Алло, Москва?
— Так. Безсонова слухає.

— Здрастуйте, Катерино Семенівно! Вас турбують з «Молодого комунара»...

— Доброго здоров'я.
— Катерино Семенівно, щойно мені вдалося поговорити із секретарем парторганізації вашого цеху Василем Семеновим.

чем Пасіченком. Просив повідомити, що поки ви на з'їзді, колектив не підведе. 25-го лютого відбувся мітинг, виступи на якому наших подруг по роботі показали особливу відповідальність кожному працівнику ударно. Вам привіт і найкращі побажання...

— Дякую...
— І ще. Колектив це-

ху послав телеграму, в якій від імені парторганізації, усіх членів колективу вам бажають плідної роботи на з'їзді, просять не хвилюватися — усі виробничі завдання на період вашої відсутності будуть виконані і перевиконані.

— Я телеграму ще не отримала. Що ж, щиро вдячна нашій обласній молодіжці за оперативність. Для мене, як і для всіх радянських людей, в центрі уваги — Політична доповідь ЦК КПРС, з якою виступив на з'їзді Михайло Сергійович Горбачов. Вважаю глибоку аналіз зловбодених проблем. Політична доповідь ще раз підтвердила миролюбний курс нашої партії, ініціально засудила паліїв війни. З усією відвертістю і прямою були проаналізовані причини, що стримують економічний розвиток країни.

Зрозуміло, мене, як робітницю найбільше зацікавила той розділ, де йшлося про основи на-прямки економічної політики. Зокрема, про науково-технічний про-

цього питання у вашому цеху вистачає...

— Є ще. Головне — якнайшвидше подолати їх. Скажу прямо, майже все залежить від нас самих. Ось приклад. Усе заводське устаткування цеху не відповідало нашим вимогам. Могли, звичайно, опустити руки, посилатися на недовідне обладнання. Так ні ж! Наші умільці-раціоналізатори всі преє-форм доводили до досконалості. І продукцію випускаємо, безперебійно, з високою якістю.

Технічне оснащення нашого цеху поступово оновлюється. Ось буквально перед моїм від'їздом встановили нову преє-форму — так звану шпирц-машину. Вона переробляє первинну сировину майже без відходів.

Зараз на з'їзді немає жодного виступу, в якому б прозвучали нотки самозадоволення. Особливо враження на мене справили виступи першого секретаря Московського міського партії Ельцина, голови колгоспу із Ставропольського краю Терещенка, ткалі із Костроми Плетньової.

Я вже в Москві маю двох подруг. Вони з Жи-

томира. Скажімо, Валентина Леонідівна Пошк працює на заводі, де виготовляють верстатні-автомати і автоматичні лінії. Тобто сучасну техніку. Сама Валентина Леонідівна виточує деталі на токарному автоматі. Як і інші, її колектив працює за бригадним підходом. Обмінюємось думками про широкі можливості господаризації та наші в цьому плані недоробки. Говоримо і про використання верстатів... До речі, не знаєте, хто зараз стоїть за моєю преє-формою?

— Знаю: Ніна Григорівна Корж. У ці дні працює з перевиконанням норм, з високою якістю.

— Рада за Ніну Григорівну. Вона не підведе, я знаю.

— Катерино Семенівно, а як культурна програма?

— Були на концерті для делегатів з'їзду, в Московському театрі сатири. Завтра побуваємо на спортивному святі...

— А як інші делегати, інші земляки?

— Ми вже всі подружжися. Попереду ще так багато серйозного, цікавого, пізнавального, повчального.

Прощу через газету передати привіт усьому колективу мого рідного цеху. А повернувшись до Москви — буде чим поділитися, про що розповідати...

Розмова зі
А. БЕЗТАКА.

Кіровоград — Москва.

З'ІЗДІВСЬКА ГРУДОВА ВАХТА

БУДЬ СПОКІЙНА, НАДІЄ!

У цій молодіжній колективній бригаді № 1 Олександрійської швейної фабрики працює без своєї подруги Надії Горовенської. Надія, Надія Іванівна — наймолодший делегат від Кіровоградської обласної партійної організації — сьогодні у Москві, бере участь у роботі XXVII з'їзду КПРС. І саме цей факт вносить особливе піднесення у трудовий ритм колективу. У день відкриття з'їзду швачки працювали на закономірних матеріалах і електроенергії і виконали виробничі завдання на 110 процентів. Не менше як на 110 процентів виконувати виробничу норму щодня протягом усього місяця, працювати з найвищою продуктивністю — тако зобов'язання взяв на себе колектив делегата.

А поки Надія бере участь у творчій діяльності нашого подальшого розвитку і могутності, поки триває з'їзд, молодіжна бригада (керівник М. Ю. Романенко) виконує денні норми і за делегата — швачку-резервістку Олександрійської швейної фабрики.

Наш кор.

ПОРУЧ

З РОБІТНИКАМИ

З 24 лютого 1986 року учні 9 і 10 класів міської середньої школи № 32 стали на з'їздівську трудову вахту. Учні змагаються під девізом: «Мій особистий вклад у виконання рішень XXVII з'їзду КПРС». Щодня по-ударному працюють вони по три з половиною години після занять поряд з робітниками заводу радіовиробів.

Зароблені кошти старшокласники перераховують у Фонд ХІІ п'ятирічки.

Учні школи дали слово у 1986 році зібрати і здати 70 тонн макулатури, 15 тонн металобрухту, посадити 100 дерев у таборі праці і відпочинку, відпрацювати кожному старшокласнику по 27 годин на базових підприємствах, а зароблені гроші переказати до фонду ХІІ п'ятирічки, забезпечити повне забезпечення шкільних підручників і розповсюдити політичної літератури на 300 карбованців.

В. НЕСТЕРЕНКО.

НАДОЇ

ЗРОСТАЮТЬ

Олена та Микола Ковалі, подружжя доярів з колгоспу «Україна» Онуфріївського району в дні роботи XXVII з'їзду КПРС працюють з найвищою продуктивністю праці.

Олена щодня надовго по 11 кілограмів молока від кожної фуражної корови закріпленої групи, а Микола — по 12 кілограмів. Треба відзначити й особисте досягнення молодого доярки за період підготовки до форуму комуністів країни: при заєданні за квартал надати 434 кілограмів молока від корови вона одержала до 25 лютого по 576 кілограмів.

Т. АВРАМЕНКО,
другий секретар Онуфріївського райкому ЛКСМУ.

Весна-красна не за горами, хліборобе

КОР.: Перше запитання до вас, Володимире Микитовичу. Сьогодні як ніколи важливе підвищення науково-технічного рівня, кваліфікації усіх сільських трудівників...

Начальник підвідділу по підбору, підготовці і підвищенню кваліфікації кадрів обласного агропрому В. М. КВАСНОВСЬКИЙ: ...тобто вас цікавить підготовка механізаторських кадрів? Нині на короткотермінових курсах при РАПО, а господарств області навчається 935 чоловік (при плані 750). Та основні механізаторські сили готуються при сільських ПТУ — тут якість навчання, до якого зараз високі вимоги, краща, предмети вивчаються глибше. Головними питаннями навчання є економіка і організація виробництва, госпрозрахунок і колективний підхід, прогресивні технології, шляхи ефективного використання техніки, підвищення продуктивності тваринництва, боротьба за якість продукції.

Зима і рання весна — найбільш сприятливий час для навчання кадрів. Тому використати своєрідний перепочинок на селі треба з максимальною користю.

Факти свідчать, що поділовому організоване навчання кадрів в колгоспі імені Фрунзе Ульяновського району. Керують заняттями головні спеціалісти. Принагідно підкреслю, що тут не просто поглиблюють теоретичні знання, а й засвоюють конкретний досвід передовиків. Таких, як механізованої ланки по вирощуванню цукрових Л. Н. Татчука цього ж району, колгоспу «Зоря комунізму» Новоіргинського району, де мають стабільно високі врожаї зернових. У навчанні механізаторів є серйозний стимул — його підсумки враховуються при визначенні класності механізаторів.

Непогано організоване навчання в Маловісільському і Новомиргородському районах.

Але є й тривожні факти. Потанго організоване навчання в Онуфріївському та Устинівському районах. Низька успішність слухачів та ще й при низькому відвідуванні в Ульяновському, Новоукраїнському та Компаніївському районах. А в Світловодському районі тривалий час не могли розпочати практичних занять через відсутність техніки. Такі факти сталять

під загрозу правильне виконання навчальної програми. Своєю турботою про якість навчання повинні б вважати і комітети комсомолу. Адже на курсах, в основному, молоді. Щоб стати майстрами своєї справи, їм потрібні знання. Глибокі і всебічні.

КОР.: Календар швидко відраховує дні, наближає механізаторів до весняної

відремонтуєш узимку «на всі сто» машинний парк — зазнаєш неприємностей.

КОР.: Мабуть, ви можете назвати ті господарства, де нагромаджено передовий досвід ремонту техніки?

О. Р. РЕВУК: Так. Ульяновський район. Там уже повністю відремонтували зернозбиральну техніку! Делегат XXVII з'їзду КПРС

КРУГЛИЙ СТИЛ «МК»

своїм. І не менш важлива підготовка техніки. Олексію Романовичу! Перед вами зведення про готовність техніки до весняно-польових робіт...

Начальник підвідділу експлуатації і ремонту машинно-тракторного парку агропрому О. Р. РЕВУК: Насамперед скажу, що відколи інженерна служба села об'єднана під одним дахом в системі Держагропрому, зникла відомча відокремленість в експлуатації, технічному обслуговуванні і ремонті машин. Нині ми по праву можемо суворо питати з усіх тих, хто не досяг високого коефіцієнту підготовки всіх видів техніки.

Візьмемо, скажімо, підготовку енергонасичених тракторів. Показники досить строкаті. Успішно ремонтують потужні трактори в Світловодському, Петрівському і Ульяновському районах. Найгірші справи в Новоградівському, Новоархангельському, Компаніївському районах. П'ять районів уже завершили підготовку засосилового обладнання; інші теж закінчують. Відстали в Новоіргинському районі: там завдання виконане лише на 67 процентів.

Взимку і тільки взимку закладається основа надійної роботи техніки. Досвідчені керівники господарств, інженери, механізатори добре знають: на

перший секретар райкому партії В. Г. Блідар повіз у Москву про це рапорт. Пряміше, що на передньому краї за швидкий і високоякісний ремонт була молоді. Три комсомольсько-молодіжні тракторні бригади — з колгоспу імені Щорса, імені Фрунзе та імені Ульянова — доповіли про ремонт зернозбиральної техніки 15 лютого, ще один КМК бригади з колгоспу «Росія» — 20 лютого. Добра потрудилися Ю. Шкаврук, А. Козак, В. Ізакіюк (колгосп імені Щорса), М. Бершадський, С. Русаловський (імені Ульянова), М. Постолатій (імені Фрунзе), групкомсорг бригади П. Яковенко («Росія»).

Досвід господарств Ульяновського району може допомогти особливо тим, хто зараз має низький коефіцієнт готовності зернозбиральної, кормодобувної, бурякозбиральної техніки. Це стосується насамперед Знаменського, Кіровоградського та Олександрійського районів. А як можна підвищити темпи ремонту? Один з резервів — організація роботи майстерень господарств та ремонтних підприємств у дві зміни.

І, звичайно, не треба забувати про ґрунтообробну та посівну техніку, яка вже готова, але не завадило б перевірити її ще раз. Особливу увагу треба

звернути на технологічну наладку сіялосів.

КОР.: Не повинні стояти осторонь підготовки до весняно-польових робіт і комітети комсомолу. Тож на що треба тут передусім комсомортам звернути найбільшу увагу?

Завідуючий відділом робітничої і сільської молоді обкому комсомолу М. ЦУКАНОВ: Передусім комітетам комсомолу треба зосередити увагу на навчання на курсах мехавсесобучу, в СПТУ, в колгоспах і радгоспах. Не завадило б, щоб в екзаменах взяли участь особисто перші секретарі або заборги районних та міських комітетів комсомолу. Ще до закінчення навчання кожен молодий механізатор повинен знати, в якій бригаді, на якому тракторі він працюватиме, хто в нього наставник. Молоде поповнення треба по можливості максимально використати для створення нових молодіжних колективів.

Паралельно з цим треба провести атестацію КМК, затвердити їхній склад, перевірити об'єктивність прийнятих соціально-визначень. Не повинні дрімати і «проектористи». Відверто кажучи, минулу весну молоді дозорці більшості районів аустерілі не так, як їм це належить. Треба зробити відповідні висновки. Найперше завдання «проектористів» — перевірити стан готовності ґрунтообробної та посівної техніки, забезпеченість посівним матеріалом.

Слід подбати і про навчальні засоби: заздалегідь виготовити стенди, щити зі складом колективів.

Стилі строки сіяння передбачають високу напругу соціалізацій. Отож комітети комсомолу повинні не тільки чітко організувати його, а й потурбуватися про оперативне підбиття підсумків, про гласність змагання. Не треба забувати про моральне і матеріальне заохочення передовиків.

КОР.: Видатний російський радянський письменник Юрій Казанов у листі до молодшого товариша писав: «Якщо автор талановитий і трудолюбивий, значить, буде письменником». І все ж пора ступити до особистості молодого майстра слова, це процес глибоко індивідуальний, неповторний. Пора вашого змушувати як письменника прила на ранні, буремні роки в житті нашої країни і народу. Думки й переживання, які ви вносили і досі вносите до підпільної роботи, боротьби з фашизмом, стали визначальними у подальшій вашій творчості. Певно, читачам «Молодого комунара» цікаво було б дізнатися: що з пережитого тоді є для вас вагомим і понині?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Вва-

ласка, як виник задум цього твору, а також про роботу над ним.

В. П. КОЗАЧЕНКО: Щось першине, якийсь невірний задум виник у мене одразу в повоєнні роки. Спонукали до того спогади про комсомольські роки, і особливо в пору мого вчителювання тридцять першого року в селі Онопрівці Тальнівського району на Черкащині. Роз-

то й знаних людей, їхні характери. Намагаюся писати так, аби усе було життєвим та правдивим, однак — унікало того, щоб за певним літературним образом стояв обсяг зо-

ж відповідальному секретареві Спілки письменників України, голові правління Київської організації СПУ, першому заступникові голови та голові правління СПУ довелось працювати з молодими літераторами. Читачам «Мо-

ве) Пушкіна і Шевченка, Олександра Олеся і Янку Купалу, Франка і Лесю Українку, Тичину й Рильського, і ще чимало інших. З прозаїків насамперед: Толстого, Гетьмана, Коцюбинського, Чехова, Буніна, Голова, Васильченка. Люблю сучасних білоруських — Янку Бриля, Шамкіна, Короткевича... Однією з найкращих своїх

несці, Риму, Флоренції, Праги, Берліна, Нью-Йорка та інші. Звичайно ж, побував і в найбільших музеях Радянського Союзу.

КОР.: Тридцять сім років тому у Сомерсета Мейса запитали: як працює письменник за межами свого кабінету? Що сказав б з цього приводу ви, особливо стосовно молодого письменника, або людини, яка мріє опанувати секрети літературної майстерності?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Я найменше часу перебуваю в своєму кабінеті. Правда — це стосовно старших, бо молодшим ще треба ж дожити до того кабінету. З власної практики: чим більше перебуваєш серед людей, чим більше завантажений громадською, наприклад, роботою, тим більше цінуєш час, тим більше, краще і швидше напишеш у кабінеті... Переконаний, що необмежена кількість вільного часу губить письменника. Кількість часу, який іде на читання, звичайно, до такого «вільного» не зараховується.

КОР.: Якщо вже мова зайшла про тих, хто починає у літературі, то кого з молодих українських поетів та прозаїків, які видали одну-дві книги, ви б особливо відзначили?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Вчора прийшло і сьогодні приходять в нашу літературу чимало здібних, хороших прозаїків. Можливо, навіть більше, ніж будь-коли. Однак виділяти будь-кого з них — та ще й наспіх — навряд чи потрібно в даному випадку.

КОР.: Ви прийшли в літературу од землі батьків, до неї ви постійно повертаєтесь у пору зрілості. Ваше ставлення до народної пісні, фольклору добре відоме — це видно із творів ваших книг, де живуть люди з народу... І все ж останнє питання хочеться поставити так: що б ви сказали про роль історичного досвіду нашого народу, його моралі, культури у формуванні нової людини? Однієї з ниток, які пов'язують вас із рідною Кіровоградщиною, стали творчі зв'язи із письменниками, які живуть і працюють в Кіровограді...

В. П. КОЗАЧЕНКО: Як-що говорити про творчість письменників, які живуть і працюють на Кіровоградщині, то мені дуже приємно, що сьогодні на нашій — одній з історично «найлітературніших» областей республіки — діє відділення Спілки письменників України, а в ньому гуртується і працює чимала група більш і менш відомих, обдарованих прозаїків, поетів, критиків та літературознавців. Не можу поцінувати тут їхніх творів, досягнень і недоліків. Це справа читачів та критиків. Я ж від щирого серця хочу побажати їм гідно продовжувати справу, а отже — й наслідувати славу великих попередників: Кропивницького і Тобілевича, Степняка-Кравчинського і Дем'яна Бедного, Яновського і Микитенка!

Вів розмову
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.
Київ — Кіровоград.

Од батьківських джерел

тим і понині (і таким, яке залишилося зі мною на все життя) є безліч подій ще з днів дитинства, років колективізації, передвоєнних студентських, однак найгостріше і найбільше запали в душу роки війни. Що ж до моєї суто письменницької роботи: потягнуло мене до писання якось непомітно, не згадаєш і коли, ще в роки дитинства, — десь у п'ятому чи шостому класі. Перед війною видав уже дві книжки. Але по-справжньому почалося все тоді, коли я вже просто не міг не писати, коли писання стало такою потребою, як вода чи повітря. Прийшла така потреба уже першого року війни. Розповісти про це детально тут майже неможливо. Тож і відсилаю усіх, хто тим зацікавиться, до мого есе «Записки. Не можеш не записати!», яке передруковувалося багато разів у багатьох виданнях і, зокрема, в четвертому томі збірання творів і книзі «Головний напрямки».

КОР.: Роман «Отчий дім» став, за останнім ви знайшли критику, новим твором вперед у вашій творчості. Давши широкую панораму життя суспільства, він одночасно являє собою глибокий письменницький роздум, про час, про людину, про щастя людське. Розкажіть, будь

росталося і глибшало, в міру мого життєвого та письменницького досвіду, довго, майже тридцять років. Жоден мій твір не виношувався так довго, як цей роман...

КОР.: Яринка Калюньська, Гал Очеретна, Юрко із «Атестата зрілості», нескорені матроси — герої оповідання «Іх було сорок», нарешті, Андрій Лисогор... Вони, головні герої ваших творів, відзначаються життєвою силою, пристрасністю, відданістю рідному народові, моральною чистотою... Тому, намагаючись заглянути до вашої творчої лабораторії, доречно буде спитати: чи доводилося вам зустрічатися з цими людьми у житті, чи є вони плодом вашої творчої уяви? Як ви взагалі використовуєте документальність у художньому відтворенні дійсності? І, з огляду на все вищесказане, — як оцінюєте зростання читачого інтересу до документалістики, зокрема, мемуарної літератури, яке дехто тлумачить як одну з ознак зниження інтересу до літератури художньої?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Відповідаючи на попереднє запитання, я вже сказав, що твір у мене завжди виростає з життєвого, пережитого і відчуженого матеріалу, — звичайно ж, багато в чому трансформованого і художньо узагальненого. Що б не писав, — мушу спиратися на добре знамі мені події. А часом

ти при найменшій нагоді хорошу книгу». Тут представлено, можна сказати, красне письменство всіх країн і епох. Але неспотвореності й самотності кабінету надають все-таки не вони, а портрети батьків письменника (Павло Матвійович та Наталя Митрофанівна Козаченки жили в Новоархангельську) та збільшені, осяйні пори фотознімки братів господаря (він серед них найстарший). Всі п'ятеро, і сам В. П. Козаченко в тому числі, воювали з фашистами. Четверо — Іван, Павло, Анатолій та Василь Павловичі повернулися з фронтів переможцями, а Микола — пропав безвісти...

Є в кабінеті письменника, поряд із сувенірами з Куби, європейських країн, братніх радянських республік ще одна реліквія з Кіровоградщини — привласнений рушниками оригінальної роботи портрет Т. Г. Шевченка. Викотвила (точніше — виклала) його із пензлю безсмертника правнучка великого Кобзаря А. Є. Красицька. У куточку полотна напис: «Лауреат Шевченківської премії В. П. Козаченку від правнучки Т. Г. Шевченка — авторки портрета А. Є. Красицької, 24.04.1971 р., м. Знамянка».

Та не тільки ці дорогі серцю речі зв'язують письменника із рідною землею. Все його життя, вся творчість свідчать про цей кровний зв'язок. Це видно і з інтерв'ю, яке взяв у автора «Атестата зрілості», «Визнавки», «Листів з патрона», «Білої плями» та інших популярних серед молоді повістей та оповідань кореспондент «Молодого комунара».

во конкретний життєвий прототип. Хоч шлях Юрка з «Атестата зрілості» — то майже від початку і до кінця — від перших днів окупації і аж до взяття Берліна — життєвий шлях мого найменшого брата Анатолія... Всі інші герої також мають свій життєвий «підтекст», хоч і значно загальніший, «спісаний» з кількох людей. Андрій Лисогор в основі сплавлений з двох добре знайомих мені визначних дипломатів і трохи — з себе самого...

До «чистої» документалістики вдаюся при потребі і, як правду сказати, не часто. Саму ж документальну, мемуарну літературу люблю гаряче. Думаю, що документальна література зовсім не зважає художній. Вони доповнюють одна одну. Все інше залежить від якості. Зростає попит читача на документалістику, пояснюється, на мою думку, зростаючою майстерністю документалістів і, головне, багатством захоплюючого матеріалу, яке дає нам наше повсякденне і — особливо — воєнне життя.

КОР.: Мода в літературі, як і в житті — це здебільшого щось недовговічне, швидкоплинне... Але така вже логіка життя: молодість, яка приходить в літературу, нерідко підпадає під її вплив. У різний час вам

молодого комунара» цікаво було б дізнатися і про цей бік вашої діяльності.

В. П. КОЗАЧЕНКО: Важливе питання. Звичайно ж, цілі десятиліття жив життям молодих. Спочатку сам був молодим і вдячним своїм вчителям початківцем. Потім зустрічав молоді потоки як редактор, спілкавський керівник, просто старший товариш. Питання (чи проблема) молоді зміни в літературі — завжди дуже цікавий і глибоко повчальний процес.

КОР.: Перебуваючи у Нью-Йорку на сесії Генеральної Асамблеї ООН, ви зустрілися з авторкою свого улюбленого роману «Від» Етель-Ліліан Войнич... Що б ви сказали про свої уподобання як читача? Два роки тому, виступаючи у Кіровограді на урочистому відкритті філії Спілки письменників України, ви говорили про вплив на вас творчості великого Шевченка... Кого ще з письменників ви маєте за своїх вчителів в літературі?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Мої читачські уподобання майже безмежні, так само як є безмежною світова література. Читаю я багато. І багатьма творами захоплююсь. Шкодую дуже, що з свого життя астигаю прочитати далеко не все, що хотів би. А ще ж дещо хочеться й перечитати, і не один раз. Перечитую безліч разів (і кожного разу знаходжу в них щось но-

ві хвилин у житті вважаю ту хвилину, коли я побачив Етель-Ліліан Войнич і познайомився з нею...

КОР.: Немало часу і сил віддали ви громадській роботі, дипломатичній діяльності, налагодженню дружби й співробітництва між народами. Одним із проявів постійного прагнення зробити свій вклад у зміцнення дружби і взаєморозуміння народів стала ваша перекладацька діяльність. Що вона дала вам як людині, як письменникові, як громадянину?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Дуже багато. Саме перекладацька робота здружила мене на все життя з багатьма письменниками братніх літератур. І головне: переклад — це завжди школа для того, хто перекладає. Особливо ж для молодого письменника. Перекладав в основному з російської, білоруської, частково — з латиської (через російську). Завжди і дуже шкодую, що не дано було мені вивчити хоч одну з іноземних мов...

КОР.: Як ви ставитеся до поділу прози на «міську» і «сільську»? Наскільки актуальним виступає цей поділ? Чи не здається вам, що в українській літературі останнім часом посилюється процес «урбанізації» прози? Якщо ви визнаєте цей поділ, то який із напрямків вам ближчий нині, у пору творчої зрілості?

В. П. КОЗАЧЕНКО: Вважаю саму постановку цього питання в наш час дещо застарілою. Важко сьогодні знайти пристойний роман чи повість про село, в якому б не перепліталися органічно і тема міста. Навіть у найбільш «сільських» творах.

КОР.: Костянтин Федін говорив, що письменник повинен знати, любити й розуміти музику, живопис. А що сказали б ви про зв'язок мистецтва слова із сусідніми, так би мовити, мистецтвами?

В. П. КОЗАЧЕНКО: В ідеалі кожен письменник мусить бути широко освіченою людиною і не лише знати, але й любити суміжні мистецтва. Одні більше, інші — в міру. Я, наприклад, найбільше люблю образотворче мистецтво. Аж до власної, хоч і невеличкої домашньої колекції творів живопису та чималої мистецької бібліотеки Щасливий тим, що мав можливість оглянути певну кількість світового значення картинних галерей, як-то — Лувр у Парижі, музеї Лондона, Ве-

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ
1 БЕРЕЗНЯ

▲ ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.50 — Ритмічна гімнастика. 9.20 — 9-й тираж «Спортолот». 9.30 — Вулицями 10.00 — Служба Радіоскому Союзу 11.00 — Музична передача «Радіо пошта» 11.30 — Клуб мандрівників 12.30 — Музичний блок 13.00 — Спів-

есна година 11.00 — Новини. 11.05 — Художній фільм народного артиста СРСР, лауреата С. Герасимова. Початок кіноу «Семіра сміливих». 11.45 — Новини. 12.00 — Квіти у нашому домі 12.20 — Кінофільм 12.20 — Прем'єра музичного телефільму «Душа і пісня твоя». Про народив артистку СРСР Н. Обухову. 12.30 — Мультифільм. 12.40 — «Вартішнік, партії — наші успіхи у праці і спорті». Спортивне свято у спорткомплексі «Олімпійський» 21.00 — «Час». 22.00 — Прем'єра фільму-концерту «І аполу

оперета». 22.40 — Футбольний огляд. 23.10 — Новини

▲ УТ

10.00 — Новини 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Концертний зал «Дружба». Виступають майстри мистецтва і художні колективи Азербайджанської РСР 11.55 — Доброго вам здоров'я 12.25 — Село і люди 12.55 — Новини. 13.05 — Науково-популярний фільм «Майстерин флори». 13.50 — Теліфілім XX століття «Літературний театр. І. Шведов «Стара фотографія». 15.00 —

Катрусині кінозал 16.00 — Слова скарбів 17.00 — Футбол: «Чорноморець» (Одеса) — «Металіст» (Харків) 3 тайм (Одеса). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Шахтар» (Донецьк) 3 тайм 18.45 — Естрадині калейдоскоп 19.00 — Актуальна класика 19.35 — Музичні зустрічі 20.40 — На добраніч, літні 21.00 — «Час» 22.00 — Художній фільм «Європейська історія». 23.30 — Новини

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — На загляд ставали 8.20 — «Щаслива дитинство» 8.30 — Пре-

м'єра документального телефільму «Чинган. Пору року». 8.00 — Російська мова. 8.30 — С. Гасбел. Кінофільм «До мру» 8.50 — Прем'єра документального фільму «Пеліт оплесками» 10.10 — А. Мачапаріані. Симфонія № 3 10.55 — Очевидно неможливе 11.55 — М. Горький «Достигаєв та інші». Фільм-вистава Малого театру Союзу РСР 14.15 — Зустріч із працівниками виробничого об'єднання «Ростсельмаш» ім. Ю. В. Андропова 16.00 — «Із скарбниці світової музичної культури»

П.-С. Вах. 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Спартак» — «Жальгіріс» 18.45 — Співас В. Кученко. 18.55 — Кіноконцерт «Зникла навічно». 20.00 — Вечірня нава. 20.15 — Грає духовий оркестр Палацу культури заводу ім. Володимира Ілліча. 0.25 — Світ і молодість. 21.00 — «Час» 22.00 — Портрет із лопатом Художній фільм

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українськом лівнію.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград.
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; підпорядкованого секретаря — 2-46-87; відділу робітничої молоді та студентської молоді, сільської молоді — 2-46-57; пропаганди, листів і масової роботи — 2-45-36; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; ректорської — 3-61-83.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.